

To nejsem já

Jiří Schelinger

Nemám hlas jako zvon, který krásně zpívá,
jasný tón, barytón to nejsem já,
úsměv dam, je ten tam, některá i zívá,
s plátnem kin, manekýn to nejsem já.

S kytarou se občas krajem toulám,
nezpívám pro přeplněný sál,
neskutečným snům i dětským touhám,
rozumím a tak jsem neprohrál.

Loukám, řekám, lesům, vodám, potokům a stráním,
oblakům co plují jasně modrou oblohou,
včelám pilným před kterými pokorně se skláním,
zpívám jenom tak, ač vím, že tleskat nemohou.

Nemám hlas jako zvon, to už vlastně víte,
chlap jak dub, bílý chrup, to nejsem já,
ten můj hlas v každý čas nepatrně skřípe,
erbový znak, ale kdepak, to nejsem já.

S kytarou se občas krajem toulám...

Loukám, řekám, lesům, vodám, potokům a stráním... (2x)